

Till

Länsstyrelsen Skåne

att: Johan Niss / Naturskydd

205 15 Malmö

Tack för remissen avseende "Vägen till ett biologiskt rikare Skåne - Naturvårdsstrategi för Skåne län". Nedan följer våra synpunkter.

Naturskyddsföreningen i Färs delar den oro inför en minskande biologisk mångfald som uttrycks i dokumentet. Vi ser därför positivt på arbetet med att motverka förlusten av biologiska mångfald i länet. Dokumentet är en ambitiös ansats att skapa ett underlag inför en synnerligen komplex problematik. Läsningen skulle därför underlättas avsevärt genom att skapa sammanfattningar löpande i t ex varje kapitel och av hela dokumentet för att möjliggöra en orientering i innehållet. Det vore också värdefullt att skapa en mer lättsmält variant av dokumentet till gagn för t ex allmänheten, mindre kommuner och andra aktörer där resurserna för naturvård är begränsade.

Strategins utgångspunkt i den biologiska mångfalden är ändamålsenlig. Vi menar dock att *den biologiska mångfaldens egenvärde måste betonas och förklaras*. I strategin framhålls biologisk mångfald som ett medel för att uppnå andra syften. Vi ställer oss kritiska till den ensidiga betoningen av detta synsätt. Utgångspunkten i strategin att "Mångfald ska vara lönsamt" som beskrivs under "Allmänna utgångspunkter" är ett exempel för denna problematik.

Det ter sig klokt att fokusera på värdekärnor och värdetrakter. Däremot saknas ett resonemang om bedömningsunderlaget, i huvudsak artpools- och traktanalysen från 2014. Rödlistan är en kvantifiering av den relativa utdöenderisken och väger inte in andra bevarandeskäl. Dagens inventeringar är långt ifrån heltäckande och naturen är föränderlig. Vi skulle därför önska en beskrivning av underlagets svagheter och vikten av ett dynamiskt underlag som följs upp och utökas kontinuerligt. Inte minst bör framtida inventeringar prioriteras.

Det är hög tid och brådskande att markägare tar ett ökat ansvar när det gäller att förvalta jorden för kommande generationer. På s 56-57 beskrivs behovet av ökat skydd av skogsmark. Ett intensifierat skogsbruk leder till problem för många arter. Utöver de som beskrivs i dokumentet är körskador och markpackning relaterade problem. Risupplag (GROT) utgör en inkörsport för invasiva arter (t ex blekbalsamin), dessa upptar stor yta och gynnar kvävekrävande vegetation. I detta sammanhang bör markägarens ansvar betonas mer. Kanske behövs det obligatoriska inventeringar innan slutavverkningar? Inom skogsbruket verkar en hel del glömts bort sedan utbildningskampanjen "grönare skog".

Miljömålet om ett rikt odlingslandskap beskrivs som "mycket svårt att nå". Vår uppfattning är att en tydlig generell naturvårdshänsyn måste tillämpas inom jordbruket. Under kap 5.2 beskrivs hur artskyddsförordningen behöver ökad tillämpning vid skogsavverkning. Det bör även betonas att tillämpningen i odlingslandskapet är eftersatt. Utöver styrmedel behövs också kompetensutveckling i naturvårdshänsyn inom de areella näringarna och för entreprenörer. En certifiering av utbildade entreprenörer skulle kunna hjälpa markägare och förvaltare att tillgå rätt kompetens. Det är också viktigt att Länsstyrelsen föregår med gott exempel i skötseln av skyddade områden.

Biologisk mångfald har ett värde även utanför värdekärnor och -trakter. Det bör förtydligas i resonemanget om värdekärnor, och -trakter. Risken är att de vita områdena på kartor över värdeetrakterna tolkas som områden där *det inte är lönt att arbeta med naturvård*. Således bör det inte finnas några vita rutor. Samma resonemang går att applicera på begreppet "vardagslandskapet" som kan ge intryck av att det inte finns behov av hänsyn för hotade arter i dessa områden.

Det är tveksamt att satsa särskilt på den del av "fjärde pusselbiten" som relaterar till korridorer och spridningsöar. Den önskvärda funktionen uppnås med generellt ökad naturvårdshänsyn i produktionslandskapet och i infrastrukturmiljöer. T ex kan skötsel och underhåll av småbiotoper i jordbrukslandskapet utgöra spridningsöar för arter. Likaså bör naturhänsyn bli en självklar prioriterad del i all utveckling av infrastruktur. Även i detta sammanhang är tillgång till rätt kompetens avgörande.

Viltförvaltningen berörs endast mycket kort i naturvårdsstrategin. Det finns stort behov av att anpassa viltvården efter naturvårdsbehovet. Negativ inverkan på den biologiska mångfalden av gäss och hjortdjur nämns i strategin. Även vildsvin är ett problem för t ex naturbetesmarker.

Prioriteringen av rikkärr är positiv. Även när det gäller restaurering av andra våtmarker bör mångfalden av olika typer av våtmarker beaktas. T ex vore det önskvärt med fler översilningsängar och andra områden som översvämmas på våren.

Att presentera goda exempel på naturvård är en god tanke. Några av exemplen är dock inte utvärderade och ter sig därför vanskliga att använda som förebilder.

Avslutningsvis vill vi uttrycka uppskattning för inbjudan till deltagande i dialogmöten där vi dessvärre ej haft möjlighet att delta. Vi anser att det vore önskvärt att erbjuda mötestid utanför ordinarie kontorstid för att öka möjligheterna till deltagande för medlemmar i ideella föreningar.

Vi ser även fram emot att få ta del av handlingsplanen för den kommande femårsperioden och att få ge våra synpunkter innan den tas i bruk.

Omnia, 2014-11-30

Styrelsen i Naturskyddsföreningen Färs genom Björn Barup